

III. VERSÍRÓ PÁLYÁZAT A KÖLTÉSZET NAPJÁRA
MEGYEI SZAKASZ, ORSZÁGOS ÉS NEMZETKÖZI RÉSZTVEVŐKKEL - 2020

Az idei mezőny legkiemelkedőbb versei

III. OSZTÁLY

<p>TÓTH NICOLE KYRA - I. hely Rákóczi Ferenc Általános Iskola III. osztály, Felkészítő: Mihálka Tünde</p> <p>TAVASZ Megérkezett végre, szivárvány hintóban Előkelő hölgy smaragdzöld ruhában. Csodaszép álom, gyönyörű varázslat, Puha lágyszellő simogatja a fákat.</p> <p>Fürge kismadár vígan füttyent párat, Égi muzsika járja be a tájat. Ezerszínű virágok mézédese illata, Lélekmelegítő minden pillanata.</p> <p>Tarka pillangók szerelmes táncot lejtenek, Szorgos méhecskék virágport gyűjtenek. Játékos vidámság ragyogó napsütés Repdeső katicák, minden oly mesés.</p> <p>Csörgedező patak mentén, csodálatos kikelet Kora reggel a tavasz hírnöke köszönget. Üde fehér ruhában díszeleg. Itt a tavasz, szívünk megremeg.</p>	<p>PANTOMIM</p> <p>Fura szerzet mondhatom Magyaráz, de nem hallom. Kézzel-lábbal mutogat, Némán felém bólogat.</p> <p>Fekete fehér ruhába öltözik, Arcát fehérre festik. Szavak nélkül beszélget, Vigyorgva integet.</p> <p>Saját kis világával elvarázsol. Gesztusokkal, mozdulatokkal bókol Így fejezi ki azt, amit szavakkal nem lehet, Hátha te is megérted a történetet.</p> <p>Aztán rájössz, hogy semmiből lett valami. Illúzióból valóság vagy valami. A fantáziád szárnyalhat, A pantomimes még mindig mutogat.</p>
--	---

SCHVARCZKOPF TAMÁS - II. hely

Osztály:III. - Felkészítő: Blatniczki Cecília

Iskola: Aurel Popp Művészeti Líceum

Település: Szatmárnémeti

AZ ARANY-EZÜST PILLANGÓ

Mintás ez a pillangó,
Arany s ezüst a szárnya.
- Miért búsulsz, pillangó?
Mert csak lelóg a szája.

- Azért búsulok én,
Mert mindjárt itt a tél.
És akkor mindenki tudja,

A pillangó nem él.

- De még repülhetsz,
Szárnyalhatsz az égben.
És ne gondolj arra.
Mi lesz a jövőben.

De mi lesz velem,
Ha nem látják a szép mintámat?
Mi lesz, ha nem látják
Az arany- ezüst szárnyamat?

- Ó, ha szívedben ég a szeretet,
Mindened megvan,
ami csak jó lehet!
És így örök életed lehet!

Hogy lehet
Örök életem,
Ha lekonyul a szárnyam
Ezekben a hetekben?

- Úgy, hogy a szeretetben
Csak nő az élet.
S így lesz a lehetetlenből
Lehetséges.

Így történt,
Hogy az arany- ezüst pillangó
Felébredt
Mély álmából.

CZINKA DÓRA - III. hely

III. B. osztály

Rákóczi Ferenc Általános Iskola,

Felkészítő: Mihálka Tünde

ICI-PICI PÓKURASÁG

Fenn a Holdon ül egy pók,

Ez az állat kicsit habók.

Nyolc lábával járja körbe,

Nem fárad el sosem tőle.

Mennék én is a Holdra vele,

Ha nem lenne olyan messze

Együtt járnánk a Holdat körbe.

LOLA

Volt egyszer egy kutya,

S úgy hívták, hogy Lola.

Felmászott a lóra

és a dobogóra.

Aztán jött Dóra

és lehívta róla.

Bakos Zsuzsa - dicséret

Osztály: III. Felkészítő: Blatniczki Cecília

Iskola: Aurel Popp Művészeti Líceum

Település: Szatmárnémeti

A KUTYÁK

Kaptam két kiskutyát,
Barnát és egy tarkát.
Tejet isznak, még picik,
Erősödnek a kutyik.

Nőnek, rágnak, kaparnak,
A kutyák most fogzanak.
Szaladgálnak, játszanak,
A kutyák jóllakva jól vannak.

Kicsi kutyák alszanak,
Megnőnek majd nagyra,
Majd, ha jön a betörő,
A két kutya megfogja.

BALÁZS BOTOND - különdíj

III. C. osztályos tanuló

Felkészítő tanár: Csiki Réka – Magdolna

„Gaál Mózes” Általános Iskola

Barót, Kovászna megye

MILYEN AUTÓT VEGYEK MAJD?

Milyen autót vegyek majd?
Fiát Pandát,
Volkswagen Borát,
Ford Focust vagy talán
BMW 3 – as szériát?
Seat Ibiza-t vagy mást?
De az a baj,
hogy mind pénzért van.

IV. OSZTÁLY

RÓZSA ANETTA - I. hely

IV. osztály

Felkészítő: Szöcs Edit

Benkő József Általános Iskola

Székelyszáldobos, Kovászna megye

A NAPLEMENTE

Mikor lemegy a nap,
Az ég olyan, mint egy színes virág.
Vagy a sárga és piros árnyalataival festett lap,
Vagy mint egy vékony kis ág.

Abban az időben, ez völgy közepén,
Egy tóból tündérek sokasága szállt fel,
S a fák mögül előjön egy mén,
Meg egy hattyú, aki épp most száll fel.

A felhők is rózsaszínben pompáznak,
A tó fölött
Pillangók repdesnek, szállnak,
A tó szélén három virág pompázik, vagy talán öt.

Már késő van, a nap is lement,
A rózsaszínnek vége.
A törpe is már int,
A végét már nem látod te.

KOLUMBÁN JOHANNA - I. hely

IV. osztály - Felkészítő: Szöcs Edit

Benkő József Általános Iskola

Székelyszáldobos, Kovászna megye

A SZÍNEK

Zöld - jaj, de szép a völgy!
Piros – itthon minden tilos.
Sárga – ne menj a sárba!
Fekete – senkinek sincs jókedve.
Kék – a tenger is ilyen épp.
Lila – milyen jó az illata.
Rózsaszín – nem olyan, mint a róka-szín.
Barna - a fa is, meg a föld is barna.
Szürke – nagyon fürge az ürge.
Narancssárga – ne mássz fel a narancsfára!
És a végére maradt a fehér,
Melynek színe sokat ér.

ELEKES BARBARA- NATÁLIA - II. hely

IV. B. - Felkészítő: Kupás Mónika
Sarmasági 1-es Számú Szakképző Líceum
Sarmaság, Szilágymegye

SZOMORÚ NOÉMI ÉBREDÉSE

Hol a zoknim?
Miért nincs rajtam?
Úgy emlékszem ide raktam!
De sehol sem találom.

Ó na, végre!
Mevagy már!
Feltettem a hintaszékre.
Ahol hagytam, ott van ám!

Jaj, ne már, a ruhácskám!
Nézd csak, milyen ráncos már!
Ha vasalni tudnák,
Akkor nem rinyálnák.

Elindulnék iskolába.
De a táskám, elveszett!
Jaj, ne már!
Jaj, na ne már!

Mi lesz velem?
Mit tehetek?
Megígérem, hogy jobb leszek.
S végre iskolába megyek.

SEBŐ KATA - II. hely

IV. B. osztály -Tanító: Papp Fejér Olga
Aurel Popp Művészeti Líceum
Szatmárnémeti

VILÁGJÁRÓ PÖTTYÖS RUHA

Volt egyszer egy
pöttyös ruha,
A szekrényben állást
megunta.
Úgy döntött, hogy
útnak indul,
Míg jókedve ki nem
virul.

Útja során három

gazdája lett,
De egyik sem olyan,
amilyet ő szeretett.
Most is ott csücsül az
ócskasoron,
S néha-néha megszólít
egy-egy ruhát a polcon.

- Jó napot kívánok,
Kedves, világjáró
Kabát uraság.
Hallotta már, hogy mi
az újság?

- Nem hallottam,
pöttyös ruha,
Mert a gazdám
Nem olvasta.

- Nem baj, mert én
elmesélem,
Hallgasson csak ide,
kérem:
Volt egyszer egy
pöttyös ruha,
A szekrényben állást
megunta.
Úgy döntött, hogy útnak
indul,
Míg jókedve ki nem
virul.

Mosolygott a
nagykabát,
Pöttyös ruha tudta már:
Itt van az ő helye,
Kivirult a jókedve.

TAMBA DÁNIEL - III. hely

IV. osztály:

Kölcsey Ferenc Főgimnázium

Felkészítő: Fülöp Andrea

Szatmárnémeti

EGY LAKÁS SZAVAI

-válaszvers **László Noémi: Egy lakás szavai** című versére-

Fürdő, konyha, pince-
Ez a lakás kincse!
Függöny, ablak, párkány –
Nagyon szép a látvány!

Kutya, macska barátság-
El ne feledd, ritkaság!
Anyu, apu, kistesó-
Szerteszét a hintaló!

A szomszédok kedvesek,
Főleg az a néni,
Mindenfélét mesél neked,
Nem is kell őt kérni!

Póló, cipő, nadrág-
Vedd fel, amíg jó rád!
Tele van a ruhásszekrény-
Hova lett a zoknim, REJTÉLY!?

NAGY JÁZMIN - III. hely
Mircea Eliade Általános Iskola
Kováts Éva Irén
IV. D. osztály

DIGITÁLIS VILÁG

Folyton- folyvást csetelünk,
Facebook, Tik-tok kell nekünk...
Öregek, fiatalok, gyerekek,
Mind meg vagyunk mérgezve.

„Hagyd már azt a telefont!”-
Kiáltja anya fiának...
A laptop előtt ülve,
Ő is facebook-ot lapozva.

Este, apa, nagy mérgesen,
Azt kérdezi magában:
„Hová lett a régi világ?
Mikor az emberek,
Egymásnak levelet írtak?”

A gyerekek színezőt színeztek,
Nem pedig laptopon csetelnek.
Az volt ám az igazi!
Legszebb és emberi.

DIMÉNY- HASZMANN ELŐD - dicséret

IV. osztály

Tanító: Rákossy Szidónia Anna

Végh Antal Általános Iskola

Csernáton, Kovászna megye

KETTEN

Amikor ketten vagyunk,
Minden gondom elszáll.

Közénk csap a villám, és mindent visz,
A boldogság szétcikáz,
De bennem megmarad egy kis szikra,
És a vihart eltolja.

Amikor a kezemet fogod, én is a tiédet,
Akkor a szemedbe nézek, és minden eltűnik,
Csak mi ketten maradunk,

Aztán bepattan a labda,
Megszólal az iskolacsengő,
Hívnak a barátok,
És visszatér minden,

Te pont nem maradsz,
De a szívemben igen.

NAGY ZSÓFIA - dicséret

IV. osztály

felkészítő: Derzsi Zsuzsánna

Gaál Mózses Általános Iskola

Barót, Kovászna megye

HA NAGY LESZEK...

Ha nagy leszek,
nem kell többet iskolába járjak,
és senki sem mondhatja:
-Túl kicsi vagy még!
És lesz munkahelyem:
autószerelő leszek,
mert az óvodában
autó volt a jelem.
És annyi édességet ehetek,
amennyit csak akarok,

alvás előtt pedig mindig
éjjel egyig olvasok.
Nem megyek végig majd
sáros lábbal a konyhában
csoki után kutatva.
Nem kell mindent eldugdosnom
titokban a szobámba'.

De addig, míg nagy leszek,
nagyon sokat kell tanuljak,
és megígérem, jó leszek,
de csak, ha majd nagy leszek.

HORVÁT LEÁNDRÓ - dicséret

IV. o. - felkészítő: Gajdó Eszter
Orbán Balázs Gimnázium
Maksa, Kovászna megye

A FOCI

A fociban az a jó,
hogy nagyon könnyen megy a gól.
Csapatársak összjátékkal,
Könnyen nyernek nagy szándékkal.

Amikor támad az ellenfél,
a kapus a labdától sosem fél.
Kidobja a játékosnak,
berúgjak ők a kapusnak.

Pisti szélen kéri a labdát,
kapta is, de adja tovább.
Gyorsan fut ott mindenki,
Cseleznek is? Hát nem semmi.

KÁTAI DÁNIEL TIBOR - különdíj

IV. osztály, Felkészítő: Kátai Annamária
Börvelyi Általános Iskola

VÁGYAM

Szeretem a versírást
De még jobban a szavalást
Kedvenc költőm Petőfi
Senki utol nem éri!

Ha itt lenne egy jó tündér,
És óhajomat kérdezné,

TEMLÖM

Édesatyám,
Hajlékodba
Otthonodba
Belépek.
Minden ember
A templomba
Boldogságba
Szendereg.
De amikor
A papbácsi
Kinyitja a Bibliát

<p>Legfőbb vágyam az lenne Lássam Petőfit élőbe!</p> <p>Sétálnánk a Tiszánál, Megállnánk egy kis háznál, Befordulnánk egy konyhába, És rágyújtánánk a pipára!</p> <p>Meghívnánk Jánost vitézesen, Kitervelnénk mi közösen A szabadságharc, hogy legyen? 2020-ban mint legyen?</p> <p>Érzem szívemben márciust, Dicsérlek titeket hős fiúk, Legfőbb vágyam ez lenne, Ha a jó tündér itt lenne!</p>	<p>Felébred a sok-sok ember Ráfigyel és rajta kívül Senkit, semmit meg se lát.</p>
---	--

<p>TÖRÖK IRISZ – különdíj Mírcea Eliade Általános Iskola IV. D. osztály, Felkészítő: Kováts Éva Irén Szatmárnémeti</p> <p>BODRI KUTYA</p> <p>Bodri kutya eleven, Kergeti a verebet. Rohan, szalad eleget, De megfogni, nem lehet, Azt a fránya verebet.</p> <p>Siet Pufi segítségnek, Kergeti a verebet. Rohannak, szaladnak eleget, De megfogni, nem lehet Azt a gyors verebet.</p> <p>Elfáradtak mind a ketten, Kergetve a verebet. Úgy gondolták: „Ez, így tovább nem mehet!” Leheveredtek hát a fűben, S pihengetve ehettek.</p>	<p>DE SZERETNÉK...</p> <p>De szeretnék kotló lenni, Sok kis csibét felnevelni. A réten szaladgálni, Füvet, magot eszegetni.</p> <p>Nézni, ahogy felnőnek, Szárnyalnak és repdesnek, Sok-sok darát megesznek, S a fazékba kerülnek.</p> <p>Finom étel lesz belőlük, A hasunkat tömjük velük, Örömkben táncot lejtünk, Azután meg, megpihenünk.</p>
--	--

V- VI. OSZTÁLY

GYÖRGY TAMÁS - III. hely

Romulus Guga Általános Iskola
VI. osztály - Felkészítő: Incze Margit
Marosvásárhely, Maros megye

MAMA ALSZIK

Mama fekszik és néz engem,
könny csordul szeméből, és megfogja
rácós, vézna kezével a lábam.
Nem értem, és felállok az ágyból
mint, ki jól végezte dolgát,
és megcsókolom anyát.

Másnap csereg a telefon.
Anya csendben hallgat, majd
felkel és könnybe lábad.
Én néztem, és akkor valami
eltörött bennem, nem éreztem,
csak szúrt, mint bogáncs a szemben.

Mama elment! Nem is ment
csak biztos alszik.
Csak átadta testét
valami igazán élőnek,
mint sárguló falevél
a gyöngye őszi szélnek.

Érezni éreztem. Érteni értettem
a fájdalmat, csak nem magamban.
Sajnáltam anyát, sajnáltam tatát,
és csak azt próbáltam megtudni,
hogyan az a sok emlék, mit e
gyöngye, vézna, mégis gyönyörű
nőtől kaptam, hogyan szálljon belém
mélyen a szívembe, hogy egy szép napon
ez az egész nehogy köddé váljon.
2020. febr. 23.

SZABÓ ANNA VIRÁG - dicséret

VI. osztály - Felkészítő: Belényi Andrea

Vasile Lucaciu Általános Iskola

Nagykároly, Szatmár megye

ÉRTELMETLENSÉG

Mit kéne tennem ahhoz, hogy valaki megértsen végre?
Segítsen megérteni, túllépni, mert haladni kéne.
Egyedül maradok, mivel félek segítséget kérni,
Egy eldugott sarokban leszek, megpróbálok nem félni.

Dobálok a szavakat, s közben mégsem tudom, mit írok,
Azzal a rengeteg sok kihívással meg alig bírok.
Próbálok inspirálódni, de mintha nem lenne miért,
Sőt talán még az okát sem tudom, hogy miért? Vagy kiért?

Próbálok empatikus lenni, a negatív dolgokkal nem élni.
Próbálok felkerekedni, és foglalkozni a jóval,
Ígérem. Jó leszek becsületszóra, a sajátomra.
Amúgy megköszönném a segítséget a tanáromnak.

Még utolsó pillanatban sem tudom, mit kéne tennem,
Nincs több időm, megvolt minden kifogás, cselekszem,
Csak tudnám mit! Könnyebb lenne, ha Segítene valaki!
Már veszte van, mivel magamra maradtam... vagy Valaki?

GHERMÁN EVELINA - különdíj

V. osztály - Felkészítő: Vas Edith

Óvári Általános Iskola,

Szatmár megye

HA ROSSZ LENNÉK!

Ha rossz lennék, pitét sütnék!
Csak sót és borsot bele,
Cukrot, egy szemet sem!

Ha rossz lennék, söprögetnék!
Szőnyeg alá, vagy mellé!
Ha meglátnál azt mondanám:
- Biztos a por odaszállt!
Ha nem hinnéd, elszaladnék!
Oda vissza sose mennék!

Ha rossz lennék: hazudoznék!
Szomszéd nénit rászedném!
- Jöjjön csak egy kávéra!
Anyá várja, csak nem ma!

Ha rossz lennék: szemetelnék!
Dobálóznék, hanyag lennék!
Ellökném a Német Lackót!
Letagadnám: - Óh csak véletlen volt!

De mivel rossz nem vagyok!
Nem hazudok, nem bizony!
A Német Lackót sem lökdösöm!
Szemét nézem, flörtölök!

VII - VIII. OSZTÁLY

BOTOS VIKTÓRIA - I. hely

VIII. osztály - Felkészítő: Tivadar Melinda

Rákóczi Ferenc Általános Iskola

Szatmár

NINCS SZÜKSÉGEM HŐSÖKRE

(Avagy, ha a Disney hercegnők nem lettek volna buta libák)

Nincs szükségem hősökre,
nagyképű, egoista főnökre.
Megtalálom saját magam a kiutat,
s megmentem majd önmagam.
Nincs szükségem segítségre,
megoldást találok bármire.
Támogatás nélkül, önmagam,
nem kell hős, aki úgysem hallja szavam.
Toronyba zárva nem várok megmentésre,
meglógom magam, nem szorulok erősítésre.
Almával a torkomon a csók nem használ.
Fuldoklom. Jesszus! És a srác még ki is használ!
Nem leszek egy törékeny cipő miatt az övé,
hidd el, ezt teszem majd először egyértelművé.
A pénz és a repülőszőnyeg még nem nyugoz le,
attól még, hogy jóképű, és herceg, nem esem bele.
Jóképű félisten, de belül teljes a sötétség,
köztünk semmi sem lesz, efelől nincs kétség.
Egy tánc, egy dal, egy lánykérés,
csak pár órája ismerem, hát nemet mondok, nem kérdés.
S most végre a sarkamra állok,
egy halálra ítélt kapcsolat helyett inkább függetlenné válok.

DOHI CSENGE - II.hely

VII. osztály, Felkészítő: Mészáros Rita Krisztina
Tasnádi Általános Iskola, Szatmár megye

Pirkadati illat**...egy nyaralás emlékére**

A vízen a hullámok fodrai,
mint ruhán a csipkék darabjai.
Az aranyló homokon a hullámok
csapdossák a magasló homokvárat.

A csillogó vizen a hullámok,
mint festményen a festék csordogáltak.
A felhő, mint pamacs a vászonra festve,
színváltó fényben repül egy eltévedt fecske.

A kikötőből kihajózott bárkák,
mint levelek a Tisza partján.
A napnak korongja már egészen kint van.
Győzött hát, végül a pirkadati illat.

SZILÁGYI MÁTYÁS - III. hely

VIII. osztály - Felkészítő: Huszti Orsolya
„Aurel Popp” Művészeti Líceum, Szatmár

Lyukas zokni ott

Én és a gumikacsám ülünk a padokon
És rájöttünk mekkora lepragyár ez a
szarhalom.

De végül eltöprengtünk azokon
Hogy csak mi nem látunk túl a falakon.

Mert lehet odaát szép a táj
Vagy csak simán van egy másik lepragyár
Sötét elménkben valami izgató motoszka
Ha ledöntjük összedől, mint egy kártyavár?

Lelkem nincs, valahol eladtam.
Józan eszem sem találom, azt meg valahol
elhagytam.

Gyárban munkás vagyok belátom.
Ja, ha nem tudnád, gumikacsa egyetlen
barátom.

Több annál mindkettő

Vágy

Álomba ringató
Szerelme állandó
Még mindig halandó
Sebesen haladó
Nincs semmi mondandó
Száránál fonnyadó
VIRÁG

Gumikacsa talán lehetne a szeretőm.
A lepragyár meg egy templom az esküvőn
Ahol bábangyal mondja el a kötelező etüdöt.

Élet felrobban, elszakad
A halál és közte való kapcsolat
Gumikacsa vigyorog, mert otthagyt
Ennek meg annyi értelme volt, mint lyukas
zokninak ott.

ISTÓK KRISZTA - dicséret

VII. osztály - Felkészítő: Márkos Zsófia

Comenius Gimnázium

Bereck, Kovászna megye

PAPÍRGALAMBOK

Nincs joga neki,
nincs jogod neked sem,
nem mondhatod ki,
hogy érdekel vagy sem.

Milliónyi terhet őriz mélyen,
mélyen a messzi fényben,
ahol képtelenek lélegezni az ártatlanok,
a megrepedt szárnyú papírgalambok.

Ő itt van megint,
de csak fejével int.
Köszön, meglát,
majd félrehív.

Aztán a sarokban álldogálsz,
mintha nem lenne már fohász,
ami megtisztít és felruház;
temagad vagy a bénulás.

Mintha beléd mart volna,
mint éhes hiéna,
mintha felemésztett volna,
de ki az, aki ezt igazán tudja.

A vágyba ütöd bele a bokád,
akkor, mikor már senki sem lát.

A megtisztulás érted kiált:
Nézd! Valaha abban a cellában álldogált!

NAGY KAMILLA - különdíj

VIII. osztály - Felkészítő: Vicsai Zsolt
Varsolci Általános Iskola Varsolc, Szilágy megye

Anya, felnőttem

Anya, felnőttem!
Már nem vagyok az
a rózsaszín ruhában
ugráló kislány...
Már nem vagyok az,
ki reggeltől estig
elvan egy babán...
Felnőttem,
más lettem,
az élet más embert
faragott belőlem...
Ártatlan kislányból
ez lettem:
rózsaszín helyett
fekete,
baba helyett
telefon,
ártatlan kislány helyett
ÉN.

IX - X OSZTÁLY**SZABÓ BOGLÁRKA - különdíj**

X. osztály - Felkészítő: Szász Anikó
Hám János Római Katolikus Teológiai Líceum
Szatmárnémeti

Érezd, hogy élsz

Érezd, ahogy a szél fújja a hajad,
Ahogy a borral élteted magad,
Ahogy ujjad hajamba téved,
És ahogy mindenestől szerettelek téged.
Érezd, ahogy a Nap melegít,
Ahogy a koldus téged felsegít,
Ahogy kezem kezedet fogja,
És ahogy lelked éltünket suttogja.
Érezd, ahogy a fű simogat,
Ahogy szaglászod a nárciszokat,
Ahogy szemed gondolataim bújja,

És ahogy lépted utam fúrja.
Érezd, ahogy a cseresznye hívogat,
Ahogy kergetjük a gyíkokat,
Ahogy szavaid kiontják a mézet,
És ahogy együtt tart a végzet.
Érezd, ahogy a méh zümmög,
Ahogy szemléled a tó-tükröt,
Ahogy keresed a célokat,
És ahogy megtalálod önmagad.

XI - XII. OSZTÁLY

BESENYŐDI JUDIT - I. hely
XII. osztály - Felkészítő: Fazekas Katalin
Kölcsey Ferenc Főgimnázium
Szatmárnémeti

Próba

Minden héten ez van.
Légiriadó.
Próba.
Azt kérdezed: Honnan fogjuk tudni mikor igazi?
Semmi sem az – felelem.
Csak félünk.
Minden ütemnél.
Szerdán 10:10-kor.
Mindig megszólal.
Nekünk pedig mindig félni kell.
Nem unod még?
Szerdánként 10 órákor félni?
Talán nem is a veszélytől félünk,
A haláltól...
Nem.
A szirénák zajától,
Melyekre éjszakánként ébredünk,
És rájövünk
Csak csend van
És a csend miatt álmodunk zajt, ami felriaszt.
A szirénák szólnak, csengnek,
Mint az iskolai csengő.
Minden reggel elkések.
Vajon ezt is le fogom késni?
Nem akarok lemaradni. Erről nem.

Az idő

Nem tudom milyen nap van.
Azt sem hány óra.
Azt meg végképp, hogy hanyadika.
Megállt az idő.
Nem tudok róla.
Nem akarok tudni róla.
Elméletileg már két hónapja,
Hogy megállt az idő.
Azóta akarom megállítani, vagy késleltetni legalább.
Van egy óra a szobámban, 1 óra 10 percet késik.
Te pontosan 5 hónapot és 11 napot késtél.
De megbocsátok, mert azóta a minden vagy.
A mikroba se tesztek már semmit.
Tudod miért? Ki fogsz nevetni. Igen.
Annak is van számlálója.
Nekem senki ne számolja mennyi időt töltök veled,
És végképp ne szabja meg senki!
Egy elmélet szerint, ha megállna az idő
Mi sem tudnánk mozogni.
Nem is akarok.
Nem tudom milyen nap van.
Azt sem hány óra.
Azt meg végképp, hogy hanyadika.
De meg fogom állítani az időt.
Hidd el! És akkor soha nem kell elmenned.
Csak egyre kérlek:
Legyél itt ha megállítom,
Mert nélküled rossz az örökkévalóság.

Mi értelme lekésni a halált? És mi értelme élni? Most mindketten ugyanarról írunk. Félelem. Halál. Sziréna. Kémia. Iskola. Csengő. Minden héten ez van. Légiriadó. Próba?	
--	--

Görcsi László - II. hely

XI. osztály - Felkészítő: Váczy Magdi
„Simion Barnutiu” Szakképző Líceum
Nagykároly, Szatmár megye

Orkán

A szavam sűvít feléd, ordít az orkán,
Ahol a szavaknak vége van, ott imádkozhatsz a portán
Ahhoz, hogy spontán elégj, elég ha szimplán magadba folytod ezt is, de inkább húzd le tisztán,
Hé Trisztán! Mi van veled, hallom, hogy Izolda szomszéd zöldes fűvén hempereg nap, mint nap titokba,
Terjed a szenny, akár a pestis, az élet százszor megtapos, de annyi percet ad majd fent is.
Csak lépj tovább! Semmi sem marad majd, mert menni kell, amennyi percet élsz, szeretni kell!
Törődj a tiédde, ha más élet idejével szembesülsz, elmúlt, feledni kell!
Az ajtó alatt cső szívvel mindent mit kizártál, haver vagy barát nem mindegy hogyha tré van, ki hátrál,
Jönnek és elmennek, az élet szar, egy rendező csak felfogat, de nem kérdezi mi a kedvező,
Erősebb leszek minden nappal, érzem legbelül, az ágyam kihült mégis tudom holnap felhevülhet újra,
Velem vagy ellenem, lesúgva szólj ha jössz
Ma megtalálász régi szobánk, régi kulcsa
Rozsdafoltok mögé bújt az idő, eltaposta őt is,
Semmit nem nyit, semmit nem szól, semmit sem rögzít
Csak, hogy létezik, hasztalan zárokat őrző néma költő,
Kinek elég egy emberöltő.
Hiszek a szemeimnek, bár megcsaltak ezerszer
Magadra vetted amit mondtam, de kérlek ezt ne vedd fel!
Hiszek a szavaknak, mert valakinek hinni kell,
A világ másságára holnap is ugyan úgy hinni kell,
Ugyan úgy menni kell előrébb minden nap tovább,
Az élet meg nem szépül, de amíg maradnak ostobák,
Még mennyi kell?

Mondd mennyi kell ahhoz, elmehegy egy élet távlatában oda vissza, mondd mennyi kell ehhez?

Feléled az életet, hogyha félsz leélni, felemészt,
Egy perc is lehet érték, hogyha megéled, majd vele mérsz,
Az út, az erdő elsuhant perced lassan el se veszítheted rendesen, mégis itt maradtam,
Minden nap ezzel nyugtatom szavam,
Hogy több milliárd ember között én is érezhetem jól magam.
Katarzist pumpál belém még az árva gén,
Míg a tegnapi élsz nem is sejteted mi lesz még ma,
Ne is nézz előre, mert felesleges tényleg,
De a múltat se mondd másnak, egy az élet, egyszer éled,
Amíg a szavam süvít, ne kérdezd, csak add tovább,
Mert porból leszünk porrá, mint egy szombat esti vad románc
Majd hív a srác de, hogyha mégse húzz egy számot,
Álljál a sorba kapsz egy csekket, amit neked kiszámlázott,
Számlát az élettől ne kérj soha, mert átcsesznek,
Az élet szülte ábrándok között neveznek szerencsétlennek,
Nevetsz, de fáj ha rajtad áll vagy bukik minden,
Szinte minden hatással van mind ezen a szinten,
Szavakba takargatni minden vitát színtelen,
Gyönyörbe vezet minden utad, majd szakadék hirtelen,
De felfelé mivel az ösvényt kell, hogy megtaláld.
Mert nincsen veszve semmi mondanád, ha magad hallanád.

SZÁNTÓ RÉKA - III. hely

XII. osztály - Felkészítő: Fazekas Katalin

Kölcsey Ferenc Főgimnázium Szatmárnémeti

VAGY

Voltunk.

Vagyok.

Vagy.

Vagy nem is értem. Vagy
valaki, aki nem is vagy. Vagyok
valaki, aki mindig is voltam.

Vagyunk valakik, akik nem is
vagyunk, és voltunk valakik
akik mindig is voltunk. Vagy
inkább mondhatnám azt, hogy
te is vagy, én is vagyok. De
nem vagyunk már.

Valamikor leszünk valakik akik
talán már most vagyunk, de
nem tudjuk bevallani, mert
azt hisszük, hogy soha sem

voltunk.

Eljön az az idő, amikor már
csak te vagy.

Eljön az az idő, amikor már te
vagy.

Eljön az az idő, amikor már
vagy.

Eljött.

Te is vagy, s csak te is vagy.

Akárhogy vagy. S nem csak
vagy. Talán már te vagy?

FÓRIS DÁVID - dicséret

XII. osztály - Felkészítő: Fazekas Katalin

Kölcsey Ferenc Főgimnázium Szatmárnémeti

Szoba vizit

Kinyitva lelkem s szívem
ajtáját
Merengek
meglepettségemben, ahogy
betekintek.

Mint szerelőbojtár,
ki nem látott még e kárt,
Csodálkozva bámulom a
zűrzavart.

Felfedem a hiba okozóját
Ki eme ajtón belépve mindent
felkavart,
De megállít szerelmünk
emléke
S érzéseim úgy nyomja le,
mint könnyű verklikart.

S bár csak egy tekercs van e
kamrában
Elkopott már, fars, szinte
lényegtelen, bár berögzült,
Lelkem drága káoszában,
katatón
A te neved éneklek mint az
őrült.

Zálogba adnám neked közös
emlékeink
Sok pillanatunkért cserébe

nem kérnék semmi mást
Ócska szabadságom
rabláncait, mik megfékezik,
Fogd meg, tépd el, engedd,
hogymenni lásd.

Igaz hazám volt egykoron
szerelmünkben ez a két hely.
Kis szobám s tied is, mind
rendezetten,
De az ár elől, mi e házat lepni
kezdte
Bánatomban vándor útra
keltem.

SCHVARCZKOPF VIKTÓRIA – dicséret

XI. osztály - Felkészítő: Fórizs Enikő
Kölcsey Ferenc Főgimnázium Szatmárnémeti

Hova tűntél?

Édes kedvesem, hova tűntél?
Szárnyat eresztettél, s elrepültél?
Hol bujdosol? Gyere elő!
Nincs már torkomba semmi erő,
Hogy tovább ordítsam neved.

Kerestelek barátban, kerestelek idegenben,
De nem találtalak semmelyik ölelésben.
Kerestelek szavakban, hízelgő szavakban.
Kerestelek könnyeknek tavaiban,
Mégsem leltelek meg.

Kerestelek csillagokban, sűrű holdfényben,
S kerestelek templomban, kerestelek Istenben.
Kerestelek dalban, s végtelen tömegben.
Kerestelek csúnyán és kerestelek szépen,
De lehet, már nem is vagy, és soha nem is leszel,
Soha nem is voltál.

TÜRKÖSI ÉVA LIEL - különdíj

XII. osztály - Felkészítő: Sárai-Szabó Linda
Noémi
Budapest- Fasori Evangélikus Gimnázium
Magyarország

Az erkély bánata

Komor, tavaszi utcakép,
Már csendesedik a nép.
Kik máskor diadalmenetszerűen szelik által
E belvárosi tömbházgátat,
Mostan apró porszemekként szállnak
A dermesztő, homályos tájnak.

Felnéz egy lány, csillog a szeme,
Lábai gyökeret vernek, oh, mi lehet vele?
Látótere kihat egy lakásra,
Hova nem juthat be, akárhogy vágyna.
Kitárja azért aprócska két kezét,
Hirtelen a virágzó erkélyre felért.

Lepillant a szemközti, forró járdára,
Gyötört szívének melege hasonlít egy
kályhára,
Három évnyi emlék mind-mind feldereng,
Ahogyan a vérző horizonton elmereng.
Visszajött haldokló lelkébe bája,
Ahogyan ott utoljára elköszönt a párja.

Sok idő volt, jaj, de mennyi,
Amíg értelmem felfogta, hogy ennyi!
Céltalan merengése fájdalommal teli,
Mint egy mély kút, miből nem lehet vizet
merni.
Szélfútta, barna haja ágyába ismét visszatért,
Ez az álom nem válhat valóra még ennyiért!

Úton a faluvégi templomba...

Ólomsúlyú pilláimat felnyitom,
Őszi kabátomat magamra aggam,
A rozsdás kerítésen átugrom,
Keresztfámat hátamra kapom.
Úton a faluvégi templomba...

Sietve indulok a szürke homálynak,
Köröttem héjarajok eleségre vadásznak,
Az orkán koszorút készít hajamnak,
Szemben kéregető koldusok ballagnak.
Úton a faluvégi templomba...

A zimankó eláztatja fakuló csuhámat,
Szunnyadó avar koptatja csizmámat,
Sűrű veríték gyöngyözi homlokomat,
A pirkadat elhinti bennem a gondolatokat.
Úton a faluvégi templomba...

Egy torony előbukkan a felhőkől,
Ziháló légzésem alábbhagyott egyből,
A kereszt súlya csökken kegyelemből,
Így fájdalmam elillan sugárzó testemből.
Úton a faluvégi templomba...

Odaérvén a bíbor kapu elé
Egy vércsepp hullt a lépcső mellé,
S mihelyt a szuka kölykét megellé,
Úgy keresztemet selymes kar megemelé.
Úton a faluvégi templomba...

Hirtelen már az oltárnál térdeplek,
Gongásukkal a harangok ítéletet hirdetnek,
Felzendülnek ezüstajkú angyali énekek,
Dicsőítő glóriák és ájtatos ámenek.
A faluvégi templomban.